దేవుడు చెప్పినట్లు నడుస్తున్నానని నీవు అనుకొంటున్నావు. అనుకొనేది ఒకటి, జరిగేది ఒకటి. నీకు వాసన ఎందుకు వచ్చిందంటే జన్మాంతరంలో నీవు చేసిన పనులే వాసనల క్రింద వచ్చాయి. ఆ వాసనను బట్టి నీవు పని చేస్తున్నావు. నీవు వెనక్కి తిరిగి ఆ వాసన నీలో ఎంత బలంగా ఉందో అంత బలంగా సాధన చేస్తే గాని అది నశించదు. ఇంత పెద్దపెద్ద వాసనలను మేము ఎలా పోగొట్టుకోగలము అని భగవాన్‌తో అంటే భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నీవు ఏ వాసనతో అయితే బాధపడుతున్నావో ఆ వాసన లేనివారితో సహవాసం చేస్తే ఆ వాసన పల్చబడుతుంది. వారి వైబ్రేషన్స్ నీమీద పనిచేస్తాయి అని చెప్పారు. అప్పడు వాలుగాలిలో సైకిలు త్రొక్కితే ఎలా ఉంటుందో నీ వాసన అంత వేగంగా క్షీణిస్తుంది. ఏదైనా ఇతరులకు చెప్పేటప్పుడు ముందు నీవు దానిని అర్థం చేసుకొని, ఆచరించి అప్పడు ఇతరులకు చెప్ప. నీవు ఆచరించకుండా కేవలము ఇతరులకు చెప్పటమే పనిగా పెట్టుకొంటే దాని వలన వారికి పెద్ద ప్రయోజనం ఉండదు. పైగా నీవు ఈశ్వరుడి చేత శిక్షించబడతావు. మనం దేనికి విలువ ఇవ్వాలో దానికి విలువ ఇవ్వటంలేదు. దేనికి విలువ ఇవ్వకూడదో దానికి విలువ ఇస్తున్నాము. నీవు ఎంత విలువ ఇచ్చినా, ఎంత గౌరవించినా, ఎంత అలంకరించినా ఈ దేహం ఏదో రోజు శవం అవుతుంది. ఈ దేహాన్ని ముస్తాబు చేస్తే అంత ఫరవాలేదు కాని అహంభావనను ముస్తాబు చేస్తే మరీ ప్రమాదం. నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు నిజం కాని దానిని నిజం అనుకొనే ప్రమాదం ఉంది. నీ హృదయంలోసత్యం ఉంది కాని అది లేదు అని నీవు అనుకొంటున్నావు. ఎందుచేత నంటే అంతలోతులలోనికి నీవు వెళ్ళలేకపోతున్నావు. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని నీవు పట్టుకోవాలంటే నీకు వైరాగ్యం, అభ్యాసం అవసరం. గురువు ఎప్పడూ నీకూడానే ఉంటాడు. నిన్ను తలుపు సందున పెట్టి నొక్కుతూ ఉంటాడు. ఎందుచేతనంటే తలుపుసందులో పెట్టి నొక్కితే గాని నీలో వాసనలు తక్కువు అది గురువు చేసే పని.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు 12-6-2000, భీమవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఏ మనిషిలో ఉన్న బలహీనత ఆ మనిషిని బాధపెడుతుంది. అందుచేత మనలో ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయి అని ఏమనిషికి ఆ మనిషి చూసుకొని ప్రయత్నం చేసి వాటిని తొలగించుకొని మోక్షాన్ని పొందాలి. ఇది సామూహికంగా సంపాదించేది కాదు. మన

శరీరం తల్లి గర్భంలోనుండి ఎప్పుడైతే వచ్చిందో చావు కూడా అప్పుడే పుడుతుంది. కాని చావు ఏమి చేస్తుంది అంటే టైము కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటుంది. అప్పటి వరకు మన శవం ఈ భూమి మీద అటుఇటు తిరుగుతూ ఉంటుంది. మనం కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. కాలం యొక్క విలువ తెలిసినప్పుడే మనం కాలాన్ని గౌరవిస్తాము. ధనం కంటే కాలం గొప్పది. ధనం పోతే సంపాదించుకోగలము గాని కాలము తిరిగి రాదు. కాలాన్ని గౌరవిస్తే భగవంతుడిని గౌరవించినట్లే అని చెప్పారు. ప్రాణం పోయేటైములో మనస్సును నిర్మలంగా ఉండు, నిశ్చలంగా ఉండు అంటే ఉండదు. మనం ౬౦ సంవత్సరాలు జీవిస్తాము అనుకోండి రోజూ మనస్సును ఆందోళనగా ఉంచుకొంటే చనిపోయే టైములో నువ్వు నిశ్చలంగా ఉండు అంటే అది ఉండదు. దానికోసం ఇప్పటినుండి మనం ప్రాక్టీసు చేయాలి. ఇప్పటి నుండి ప్రాక్టీసు చేస్తే మరణించే టైములో ఆ స్థితి మనకు కలుగుతుంది. నీ మనస్సుకు, ఇంద్రియాలకు సరియైన ట్రైనింగ్ ఇవ్వాలి. నీ ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి నీ మనస్సు, ఇంద్రియములు నీకు సహకరించాలి. నీ మనస్సును, ఇంద్రియములను నియమించుకోవాలంటే నీవు ఆహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి, నిద్ర విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి, మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ధనం వలన శాంతి రాదు, మనస్సును సమాధాన పరచుకోవటం వలన శాంతి వస్తుంది. మన ఇంద్రియాలకు అందిన విషయాలను మాత్రమే మనం చూడగలము. ఇంద్రియములకు అందని విషయాలు మనకు తెలియవు. ఆ విషయాల గురించి భగవంతుడు చెప్పినది మనం విశ్వసించాలి. మరణానంతర జీవితం ఎలా ఉంటుందో భగవంతుడు చెప్పినది మనం విశ్వసించాలి. అతీంద్రియ విషయాన్ని గురువు చెప్పినప్పుడు అది మనం ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి. ఎవరి సమక్షంలో ఉంటే నీ మనస్సును ఏకాగ్రత కుదురుతుందో, ఎవరి సమక్షంలో నీ మనస్సు చల్లబడుతోందో, ఎవరి సమక్షంలో శాంతి తరంగాలు వచ్చి నీ బ్రెయిన్ మీద పనిచేస్తున్నాయో, ఎవరి సమక్షంలో విక్షేపదోషం తగ్గుతోందో వారిని గురువుగా స్వీకరించు అని భగవాన్ చెప్పారు. మీరు తరించడం ప్రధానం గాని ఎవరు గురువు అన్నది ప్రధానం కాదు.

ఈ ప్రపంచం నిజమా, నిజం కాదా అని ఒకరు గాంధీ గారిని అడిగారు. నిజం, నిజం కాదు అని రెండూ చెప్పారు. నీకు స్వప్నం జరుగుతోంది అనుకో. స్వప్నం జరుగుతున్నప్పుడు స్వప్నంలో వచ్చే విషయం నిజం అనుకొంటావు. జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చాక ఆ విషయం నిజం కాదు అని నీకు తెలుస్తుంది. స్వప్నంలో ఉన్నప్పుడు ఆ విషయం

పురుషుడినిగాని మనం ధ్యానంచేయాలి. సత్యవస్తువు, మరణంలేనివస్తువు మన హృదయంలో ఎక్కడో లోతులలో ఉంది. అంతలోతులలోనికి వెళ్ళటానికి ఇప్పడు మనకు ఉన్న అభ్యాసం, వైరాగ్యం చాలదు. అభ్యాసం, వైరాగ్యం పెంచుకోవాలి. మనకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనంతినే తిండివిషయంలో, చేసే స్నేహాల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనం మాట్లాడేమాటలకు మనం బాధ్యత వహించాలి లేకపోతే నోరుమూసుకొని కూర్చోవాలి. మనం భక్తిలో అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే మనం మాట్లాడే మాటల విషయంలో, చేసే పనుల విషయంలో బాధ్యతగా ఉండాలి. కొంతమంది గాలిమాటలు మాట్లాడతారు వారికి ఏమీ బాధ్యత ఉండదు. అలా ప్రవర్తించకూడదు. భగవంతుడు మన ఉపాధి ద్వారా ఏపని అయితే మనకు అర్పించాడో అది బాధ్యతగా చేస్తే మనకు ప్రారబ్దం నశిస్తుంది, వస్తువు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. ఇప్పడు మన శరీరం మనకు ఎలా ఎరుకలో ఉందో అలా లోపల ఉన్న సద్వస్తువు అంత డైరెక్టుగా మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది.

మనం పనిదొంగలుగా ఉండకూడదు. ఈ శరీరం చనిపోయేవరకు అనేక అనుభవాలు వస్తాయి. పొందవలసిన అనుభవాలు పొందేవరకు, తినవలసిన మొట్టికాయలు తినేవరకు మనకు చావురాదు. ఈలోపు కంగారుపడి చావువస్తే బాగుండును అనుకొన్నాచావురాదు. అందరిచేత మాటలు అనిపించుకొంటే గాని మనకు బుద్ధిరాదు. మనకు అనేకరకాల అనుభవాలు కలుగుతాయి. అన్ని అనుభవాలను సమానంగా తీసుకోవాలి. ఆ అనుభవాలనుండి పాఠాలు నేర్చుకొంటే మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది, జ్ఞానం కలుగుతుందిగాని పాండిత్యం వలన జ్ఞానం రాదు. ఇప్పడు మనం దేహంగా జీవిస్తున్నాము, మనస్సుగా జీవిస్తున్నాము. అనుభవాలనుండి పాఠాలు నేర్చుకొంటేచైతన్యంగా జీవించేశక్తి మనకు కలుగుతుంది. భగవంతుడు ఒకోసారి కష్టాలను పంపుతాడు అవి మనకు వరాలు అనే సంగతి మనకు తెలియటంలేదు. మన చైతన్యస్థాయిని పెంచటంకోసం ఆ కష్టాలను పంపుతాడు. అందువలన ఇతరులను విమర్శించకుండా మీ ప్రారబ్దాన్ని మీరే విమర్శించుకొని అందులోనుండి పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. అలా పాఠాలు నేర్చుకొంటే వివేకం పెరుగుతుంది, వైరాగ్యం పెరుగుతుంది, హృదయంలో భగవంతుడు ఎంతలోతులలో ఉన్నాడో అంతలోతులలోనికి వెళ్ళటానికి మనకు శక్తి కలుగుతుంది. ఈ పంచభూతాలను ఎవడైతే నియమిస్తున్నాడో వాడే ఈ జీవుడిని కూడా నియమిస్తున్నాడు. ఈ లోకానికి యజమానికూడా ఆయనే. ఆయనకు శరణాగతి పొందితే ప్రారబ్దం నిన్ను ఏమీ చేయలేదు. ప్రారబ్దం అనుభవించటానికి

గాని, భక్తియోగం ద్వారాగాని లేక అన్ని యోగాలను సమన్వయం చేసుకొని గాని ఏదోరకంగా ప్రయాణించి మిథ్యానేనును ఉపసంహరించాలి. యోగబలం లేకపోతే మిథ్యానేను హృదయంలో నిలబడదు. హృదయంలో నిలబడితే గాని అది నశించదు. స్వార్థం లేకుండా ఇతరులకు ఉపయోగపడే పని చేసినా మిథ్యానేను పల్చబడుతుంది. మీ దగ్గర 10 రూపాయలు ఉన్నాయి అనుకోండి. అవసరమయిన వారికోసం అందులో ఒక్క రూపాయి మీరు ఉపయోగించినా దానివలన కూడా ఈ మిథ్యానేను పల్చబడుతుంది. నిరంతరం నామాన్ని జపించటం వలన కూడా మిథ్యానేను ఉపసంహరింపబడుతుంది. కొంతసేపు ధ్యానం చేయవచ్చు, కొంతసేపు విచారణ చేయవచ్చు అవకాశం ఉన్నప్పుడు స్వార్థం లేకుండా కొంతపని చేయాలి. ఇలా చేయటం వలన ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. మిథ్యానేనును ఉపసంహరించి దాని మూలంలో ఉంచగలిగితే అది నశిస్తుంది అప్పుడు అక్కడ ఉన్న సద్వస్తువు, ఆత్మ నీకు తెలియబడుతుంది. ఒక వాక్యాన్ని చదివేటప్పుడు దానిని సీరియస్‌గా తీసుకొని, ఆ వాక్యాన్ని అర్థం చేసుకొని దానిని మననం చేస్తే దాని హృదయం మనకు తెలుస్తుంది. నీవు ఇతరులకు ఏదైనా సహాయం చేస్తే అది నీకే తిరిగి వస్తుందని నీకు అర్థమయితే ఇతరులకు సహాయం చేయకుండా నీవు ఎలా ఉండగలవు. ఇది రోజూ మనం చదువుతాము కాని ఆ వాక్యానికి ఇచ్చే విలువ మనం ఇవ్వము ఇంక అది మనకు ఎలా తెలుస్తుంది.

గాలికి వ్యక్తి భావన ఉండదు, నీటికి వ్యక్తి భావన ఉండదు. అలా మనం ఉంటే మనకు జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. పంచభూతాలకు ఎక్కడా వ్యక్తిభావన లేదు. అలా వ్యక్తిభావన లేకుండా మనం ఉండగలిగితే జ్ఞానం దగ్గరకు మనం వెళ్ళనక్కరలేదు అదే మన దగ్గరకు వస్తుంది. నీ దుఃఖానికి కారణం, అశాంతికి కారణం, బేదబుద్ధికి కారణం వ్యక్తి భావనే. మన దైనందిన జీవితంలో భగవాన్ టీచింగ్‌ను ఇన్‌వాల్వు చేయాలి, కలుపుకోవాలి. పూజగదికి పరిమితం చేయకూడదు. మన దైనందిన జీవితంలో ఆయన టీచింగ్‌ను ఇన్‌వాల్వు చేసుకొంటే ఆటోమెటిక్‌గా మనం చేసేపని చేసుకొంటూనే ఆత్మస్థితిని పొందవచ్చును. మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే దైనందిన జీవితాన్ని సెపరేట్ చేస్తున్నాము. సాధన అంతా పూజగదికి పరిమితం చేస్తున్నాము. నీవు చేసే పనిలో వ్యక్తి భావన లేకుండా చెయ్యి నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. మనకు వస్తువు అనుభవంలోనికి రాకపోవటానికి మన అలవాట్ల యొక్క వేగం కారణం అని భగవాన్ చెప్పారు. నీ అలవాట్ల యొక్క వేగం

తగ్గితే , నీకు వ్యక్తి భావన తగ్గితే బ్రహ్మం తనంతట తానుగా నీకు వ్యక్త మవుతుంది. నీ హృదయంలోసద్వస్తువు ఉంది. అది తెలుసుకోవటానికి నువ్వు పెద్ద కష్టపడనక్కరలేదు. అది చాలా చిన్న విషయం. తలంపుల వేగం తగ్గితే, అలవాట్ల యొక్క వేగం తగ్గితే, ఆ వస్తువు నీకు స్ఫురిస్తుంది. ముందు నీకు ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయో చూసుకో. ఆ బలహీనతలనుండి బయట పడటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నీ బలహీనతలే దేహాభిమానాన్ని పెంచుతున్నాయి. వాటిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితే వస్తువు తనంతట తానుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. గాఢనిద్రలో నీకు ఏ గొడవ లేదు. మెలుకవరాగానే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతున్నావు. దేహంతో తాదాప్యం వలననే నీకు ఆత్మ తెలియటం లేదు. దేహంతో తాదాప్యం విడిపోయిన మరుక్షణంలో నీకు ఆత్మలబ్ధి కలుగుతుంది. కొంతమంది 4 గంటలు ధ్యానం చేసాము, 5 గంటలు జపం చేసాము అని చెపుతారు. ఎవరైనా చిన్న మాట అంటే భరించలేరు. 4 గంటలు సాధన చేసి చిన్న అవమానం భరించలేకపోతే ఇంక నీ మనస్సులోపలకు ఏమి వెడుతుంది. నిన్ను ఎవరైనా అగౌరవపరిస్తే నీ ఫీలింగ్ హార్ట్ అయ్యింది అనుకో నీ మనస్సు బాహ్యాముఖానికి వచ్చేస్తుంది. చిన్న కష్టాన్ని భరించలేనప్పుడు నీకు సాధన ఏమిటి? మనం పుస్తకాలు చదివిన దానికంటే ఒకోసారి జీవితంలో వచ్చే బాధలు మనకు ఎక్కువ టీచ్ చేస్తాయి. బాహ్యంగా ఏదో చేయటం వలన జ్ఞానం రాదు. ఈశ్వరానుగ్రహనికి పాత్రులవ్వాలి. దైనందిన జీవితంలో మన బిహేవియర్ ఇంటిలిజెంట్‌గా ఉండాలి, ఈగోలెస్ బిహేవియర్ ఉండాలి. అలా ఉంటే ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. ఆయన అనుగ్రహానికి పాత్రులయితే ముహూర్తం ఆయనే పెట్టుకొంటాడు, అనుభవాన్ని ఆయనే మనకు ఇస్తాడు. మనకు ఇంటిలిజెంట్ బిహేవియర్ లేదు, ఈగోలెస్ బిహేవియర్ లేదు ఏదో జపం చేస్తున్నాము, ధ్యానం చేస్తున్నాము అంటే అది ప్రదర్శన కోసమా?

సాధన పేరుమీద నీవు ఎక్కడికి పారిపోవద్దు. ఎక్కడికి వెళ్ళినా మిథ్యానేను నీకూడా ఉంటుంది. ఈ మిథ్యానేనును నీవు పరిష్కరించుకోవాలి. దీనిని పరిష్కరించుకోవటానికి ఈ రోజు ప్రయత్నం చేయకపోతే రేపు చేస్తావని నిర్ధారణ ఎక్కడ ఉంది. నీకు అన్ని అవకాశములు ఉన్నప్పడే దీనిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయకపోతే నీకు అవకాశములు లేనప్పుడు ఎలా తొలగించుకొంటావు. నీ అస్థిత్వాన్ని దేహానికి పరిమితం చేసేది ఈ మిథ్యానేనే. నీ సాధనలో మిథ్యానేనును ఇన్‌వాల్వు చెయ్యి, అప్పడు అది నశిస్తుంది. మనకు జీవితంలో సంతోషం కలిగించే అనుభవాలు, బాధను

కలిగించేఅనుభవాలు రెండూ వస్తూ ఉంటాయి. మనం అప్పుడు ఒకరకంగా, ఇప్పుడు ఒక రకంగా ఉంటాము. రెండింటిలోను సమానంగా ఉండము. దీనివలన మిథ్యానేను బలపడిపోతుంది. రెండింటియందు సమానంగా ఉంటే మిథ్యానేనుకు ఫుడ్ సప్లయి కట్ అయిపోయి దాని అంతట అదే హృదయగుహలోనికి జారిపోతుంది. నాకు శాంతి కావాలి, సుఖం కావాలి అంటున్నావు. నీవు కావాలంటే అది వచ్చేది కాదు. నీవు నేచురల్ స్టేట్‌లో లేనప్పుడు నీకు శాంతి కావాలన్నా అది రాదు. ఆ స్థితిని పొందాలని ఏ వయస్సులో మనకు కలిగినా ఆ వయస్సునుండి మనం ప్రయత్నం ప్రారంభించాలి. ప్రయత్నం మటుకు శ్రద్ధగా చేయాలి, భక్తితో చేయాలి. దేహం చనిపోవాలంటే దానికి 40 రోజులు ఫుడ్ పెట్టకుండా ఉంటే అది చనిపోతుంది. అంటే దేహానికి వెళ్ళే ఫుడ్‌ను కట్ చేస్తే ఆ దేహం నశిస్తుంది. మూలతలంపుకు విషయ చింతనే ఆహారం. మూలతలంపుకు విషయ చింతన లేకుండాచేస్తే దాని అంతట అదే నశిస్తుంది. మూలతలంపును డెకరేట్ చేస్తే అది బలపడుతుంది. అది బలపడేకొలది మన స్వరూపమునకు దూరమవుతాము.

నేను అనే తలంపు ఎక్కడి నుండి పుడుతోందో చూడు. అలా చూడగా చూడగా లోచూపు వస్తుంది. రాగద్వేషాలు తగ్గించుకొంటే లోచూపు వస్తుంది. రాగద్వేషములు తగ్గించుకోకపోతే మనస్సు బాహ్యాముఖమవుతుంది. మనస్సు బాహ్యాముఖానికి వెళుతూ ఉంటే మనోమూలం ఎలా తెలుస్తుంది. ఆత్మ సాక్షాత్కారం పొందాలి అనే తపన లోపలనుండి రావాలి. సత్పురుషులతో సహవాసం చేస్తే ఆ తపన వస్తుంది. మొదటి తలంపును ఇది ఎవరు, ఎక్కడ నుండి వచ్చింది అని విచారణ చేయగా చేయగా అది ఉపసంహరింపబడుతుంది. నీవు దానిని విచారణ చేయవు, ఎందుచేతనంటే అదే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. ఆత్మ దేహము లేకుండా ఉండగలదు, లోకం లేకుండా ఉండగలదు. మిథ్యానేను దేహం లేకుండా ఉండలేదు, లోకం లేకుండా ఉండలేదు. మిథ్యానేను దేహం లేకుండా ఉండలేదు కాబట్టి దానికి పునర్జన్మ వస్తుంది. మీకు సంతోషం వచ్చినా మిథ్యానేను పెరుగుతుంది, దుఃఖంవచ్చినా మిథ్యానేను పెరుగుతుంది. అందుచేత అంతా ఈశ్వర సంకల్పంతో నడుస్తోంది అని మన తలంపులను, మన ఆలోచనలను మన ఇష్ట దేవత చుట్టూ త్రిప్పుతూ ఉంటే ఈ మిథ్యానేను నశిస్తుంది. నిరంతరము ఇష్ట దేవతను స్మరించటం వలన దానికి వెళ్ళే ఫుడ్ సప్లయి కట్ అయిపోయి మిథ్యానేను నశిస్తుంది.

వారికి జ్ఞానం వచ్చిందా, వీరికి జ్ఞానం వచ్చిందా అని అడిగే బదులు మనకు జ్ఞానం వచ్చిందా అని మనం చూసుకోవాలి. నేను అనే తలంపు వచ్చాక నువ్వు వచ్చావు, వాడు

వచ్చాడు గాఢ నిద్రలో నీకు నేను అనే తలంపు లేదు, అది లేకపోతే ఏదీ లేదు. హృదయ గుహలో ఉన్న సుఖం, శాంతి విజృంభించి వచ్చి నీ శిరస్సును ముంచుతున్నప్పుడు దేవుడు ఉన్నాడా లేడా, లోకం ఉందా లేదా, పునర్జన్మ ఉందా లేదా అనే సందేహాలు రావు. ఒకవేళ దేవుడు వచ్చి కనబడినా మనకు చూడాలని ఉండదు అట్టిది నీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి. మేఘాలు సూర్యుడు మనకు కనబడకుండా చేయగలవు గాని ఈ మేఘాలు సూర్యుడిని తాకలేవు. అదే విధంగా నీ హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానసూర్యుడు నీకు కనబడకుండా నీ తలంపులు, నీ ఆలోచనలు, నీ వాసనలు, నీ అలవాట్లు అడ్డు వస్తున్నాయి గాని ఈ విషయాలు జ్ఞాన సూర్యుడిని తాకటంలేదు. ఇవి అంతర్లోతులలోనికి వెళ్ళలేవు గాని నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి రాకుండా అడ్డువస్తున్నాయి. వీటిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టగలిగితే ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్త మవుతుంది.

గురువును ఆశ్రయించు, గురువు చెప్పినది శ్రవణం చెయ్యి, మననం చెయ్యి గురువు యందు గౌరవం ఉంటే ఆయన చెప్పిన మాటయందు గౌరవం ఉంటుంది. కేవలము గురువును ఆరాధించి ఆయన పాదాలను ధ్యానం చేసి మోక్షమును పొందిన వారు ఉన్నారు. ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా అహంవృత్తిలో నుండి బయటకు రావాలి. ఎవరిలో మంచి ఉన్నా అది మనం నేర్చుకోవాలి. ఎవరిని చూసి అసూయ పడకూడదు. వారిలో ఉన్న మంచి మనం నేర్చుకోవాలి. ఏ వస్తువుకైతే మరణం లేదో ఆ వస్తువును పొందిన వాడిని జ్ఞాని అంటారు. మనం బ్రతికి ఉండగా చనిపోయిన వారితో సమానము. జ్ఞాని శరీరం పోయిన వారు పనిచేస్తున్నారు. మనకు శాంతిని కలుగజేస్తున్నారు. మనం శరీరం ఉండగా కూడా ఏమీ చేయలేకపోతున్నాము ఎందుచేతనంటే జ్ఞానం లేకపోవటం వలన. కృష్ణుడు శరీరం ఇప్పుడు లేదు అంటే కృష్ణుడు లేడు అనుకోవద్దు కృష్ణుడిని స్మరించి అనేక మంది జ్ఞానం పొందుతున్నారు కదా లేడుఅని ఎలా చెపుతాము. మీకు ఇష్టమైన దేవుడితో గాని, గురువుతో గాని మానసికఅనుబంధం పెట్టుకోండి. శరీరం ఎక్కడ ఉన్నా ఫరవాలేదు. గురువుతో మానసికఅనుబంధం వలన ఇంజను వెనకాల పెట్టెలు ఎలా వెళతాయో అలాగ గురువు మనలను గమ్యానికి తీసుకొని వెళతాడు. పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా మీరు శాంతిగా ఉండగలిగితే మీకు శక్తి కలుగుతుంది. మీ శక్తి మీకు ఉపయోగపడుతుంది, సమాజానికి కూడా ఉపయోగపడుతుంది. మీరు హృదయపూర్వకంగా ఇతరులక్షేమం కోరుతున్నారు అనుకోండి ఆ తలంపుకూడా మీ ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి ఉపయోగపడుతుంది. మనకు పట్టుదల ఉండాలి, సహనం ఉండాలి. సహనం ఉన్నవాడికి తూకం పెరుగుతుంది. సహనం

ఉన్నవాడు హృదయగుహలోనికి ప్రవేశించగలడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు 18-6-2000, ఆకివీడు

ప్రియమైన అత్మ బంధువుల్లారా,

మనము ఆలోచన విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనం బాగుపడాలంటే పోజిటివ్ తింకింగ్ ఉండాలి. నెగిటివ్ తింకింగ్ వలన మనం చెడిపోతాము. మనం ఈజన్మలో ఈరకంగా ఉన్నామంటే పూర్వజన్మలలో ఏదోవిషయాలు ఆలోచించి ఈరకంగా తయారయ్యాము. ఇప్పడు మన ఆలోచనలు, తలంపులు భవిష్యత్ జన్మలను నిర్ణయిస్తాయి. అందువలన మనం సామాజికస్పృహ కలిగి ఉండి ఎవరిలో ఏమంచి ఉంటే ఆమంచిని మనం గ్రహిస్తే మనం బాగుపడతాము. అన్ని విషయాలు మనకు తెలియవు. మనకు తెలియని విషయాలు చెప్పటానికే శాస్త్రం. అన్నీ నాకు తెలుసును అనుకొనేవాడికి ఆధ్యాత్మిక పురోగతి ఉండదు. మనకు తెలియని విషయాలను నేర్చుకోవటానికి పయత్నం చేయాలి. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకొని మీ జీవితాన్ని తీర్చి దిద్దుకోండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఇది అంతా వాసుదేవమయమే, ఇది అంతా ఆత్మ స్వరూపమే అని ఆయన చెపుతున్నా అది మనకు అనుభవంలో లేదు. అది మనకు అనుభవంలో లేదు కాబట్టి ఆయన చెప్పినది అసత్యం అని కాదు బహుజన్మల కృషి వలనగాని ఇది అంతా వాసుదేవమయం అన్న సంగతి మనకు తెలియదు. బహుజన్మల కృషి ఎందుకంటే మన మనస్సులో ఉన్న దోషాలను, బలహీనతలను తొలగించుకోవటానికి బహుజన్మలు పడతాయి. ఎప్పడైతే నీ మనస్సులో ఉన్న దోషాలు నశించినాయో, ఎప్పడైతే నీకు ఆర్ద్రత కలిగిందో పరమేశ్వరుడు ఒక్క క్షణం కూడా ఆగడు, నీకు తెలియబడతాడు. అందుచేత ఈశ్వరుని యందు భక్తి ఉండాలి, ఈశ్వరస్మరణ ఉండాలి. మీకు ఇష్టమైన దైవాన్నిగాని, గురువునుగాని నిరంతరం స్మరించటం వలన యాంత్రికంగా కాదు, ఇష్టంగా ప్రేమగా స్మరించటం వలన నీ మనస్సులో ఉన్న దోషములు నశిస్తాయి. గాంధీగారికి నిరంతరం రామనామమే. అది ఒక్కటే చాలు అని ఆయన చెప్పారు. నిరంతరం జపించుటవలన నీవు పవిత్రుడవు అవుతావు. ప్రాణం పోయేటప్పడు కూడా ఆయన హేరామ్ అని హృదయ పూర్వకంగా స్మరించారు. ఆయన చిన్నతనం నుండి ఆ నామం ప్రాక్టీసు చేయటం వలన మరణ సమయంలో రామనామమే ఆయనకు స్ఫురించింది. ఏదైతే మనం జీవితం పొడుగునా స్మరిస్తామో, దేనికోసమైతే జీవిస్తామో అది మరణసమయంలో జ్ఞాపకం వస్తుంది. దానిని బట్టి పునర్జన్మ నిర్ణయించబడుతుంది.